

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 14 19 Ocak 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Genel Yayın Yönetmeni ; ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmeni : İBRAHİM ÖZDEMİR
Yönetim Yeri : Uzunsokak, 96
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı ; "Hâkimiyet„ Basımevi

"SÜPER MÜRŞİT„ YİNE SAHNEDE!

Zehir saçan diliyle nurcuların, ticanilerin avukatlığını yapan «Müseccel Atatürk düşmanı» Necip Fâzıl Kısakürek, şimdi de devrimci Trabzon Müftüsünü yıpratmaya çalışıyor !

HALKIN dinsel inançlarını ve toplumun kutsal değerlerini ticaret konusu yapmakla ün salmış «Süper Mürşit» Necip Fâzıl, kendisi kadar ünlü «Büyük Doğu»sunda, yine Atatürk'çülere sövgüler yağdırmaya devam ediyor.

Her türlü rezaletle dolu karanlık geçmişine bakmadan, «mürşit»lik pozlarını yeniden takınan palyaço kılıklı bu inanç sömürücüsü, gerici paçavrasında çevresine topladığı «mürit»l e r i y l e, Türk Devrimini temelinden kundaklama çabasında!..

Zehir saçan diliyle nurcuların, ticanilerin, yobazların avukatlığını üzerine alan bu «müseccel Atatürk düşmanı», her devirde hak ettiği şamarı yediği halde, kitleleri kışkırtıp sömürme alışkanlığından bir türlü vazgeçmiyor. Çünkü sömürme, «necip»lik ve «fâzıl»lıkla ilgisi bulunmayan bu halk avcısının tek sermayesi, geçim kaynağıdır. Sömürmenin bittiği yerde Necip Fâzıl aç kalır!

Azılı demagog, şimdi de tutmuş Trabzon Müftüsü Abbas Hacıefendioğlu'na zifos sıçratmaya çalışıyor. Güyâ «aşırı C.H.P. ve kopkoyu İnönü hayranı» olan Trabzon Müftüsü, Trabzon Devrim Ocağı'nda «Lâiklik» konusunda vediği konferansta «Bedr gazâsı»yla İnönü savaşlarını mukayese etmiş... Etmekle de kalmamış, İnönü savaşlarının daha üstün olduğunu söylemiş!

Devrim Ocağı'nın bir bildiri ile yalanladığı bu iddiaların, salt devrimci bir din adamını yıpratıp tedirgin etmek amacıyla uydurulduğu ortadadır.

Türkiye Millî Gençlik Teşkilâtı'nın çağrılısı olarak, Atatürk'ün 25. ölüm yıldönümünde İstanbul'da verdiği çeşitli konferanslarla «fikrî seviye»sini isbat etmiş bulunan Trabzon Müftüsü, böyle aşağılık ayak oyunlarıyla yıldırılıp korkutulacak yaradılışta bir adam değildir.

Devrim düşmanı inanç sömürücülerinin bunu böyle bilmeleri gerekir!

Tırpan ve balyoz

Kiralanmış bir el geldi
Ta tepeme çıkan oldu
Küme küme belâsını
Düz yoluma yıkan oldu.

Kaba kuvvet azdı pekten,
Dertler filizlendi kökten,
Ağ günleri beklemekten
Göz çanağım kan kan oldu.

Yurtta vurguncular çığı,
Hesap sorulma kıtlığı,
Amerikan uşaklığı
Canımı en sıkan oldu.

İnsan hakkım toza düştü,
Bir yerinde sabrım taştı,
Yumruklarım balyozlaştı,
Tırnaklarım tırpan oldu.

ÂŞIK İHSANÎ

İŞTE İÇYÜZÜ!..

BUGÜN «mürşit»lik iddiasına kalkışan «Büyük Doğu»cu Necip Fâzıl'ın iç-yüzünü gösteren bir şiirini okurlarımıza sunuyoruz. Kadın bacaklarını putlaştıracak kadar ileri giden bu kart zamparanın hâlâ bir «din mücahidi» olduğu safsatasına inananlar varsa beri gelsin!

KADIN BACAKLARI

Her kadının bastığı yerde sanki kalbim var
Kalbim ki vahşi bir zevk alır ezilişinden
Ömrümüzün geçtiği yolda bana sorsalar
Gidiyorum bir kadın bacağının peşinden

Bir kadının içinden ağlayışı, gülüşü
Gözlerinden ziyade bacaklarına yakın
Bir lisandır onların duruşu, bükülüşü,
Kadınlar, onlar varken konuşmayınız sakın!

İnce sütunlardaki ilâhi güzelliğe
Bacakların ruhudur şekil veren diyorum
Bacakları bir kalın örtüde saklı diye
Mermerde kalbi çarpan Venüs'ü sevmiyorum

Boynuma doladığım güzel putu görseler,
İnsanlar öğrenirdi neye tapacağını.
Kör olsam da açılır gözüm, ona sürseler
İsa'nın eli diye bir kadın bacağını.

Burjuvaziden Beklenen

MEMED AKAY

Artık Türkiye'de köklü dönüşümler yapmak zorunluğu anlaşılmıştır. Bu zorunluk, dönüşümleri yapacak sosyal kesim sorununu da beraberinde getiriyor. Son günlerde, sömürgen ülkelerin ikide bir burjuva kesiminden bir «kurtarıcı» olarak sözetmeleri bizi bu soruna iğilmeye iteledi.

Burjuva, sözlük anlamda «kasaba»yı karşılıyor. Terim olarak, sosyal kesimlerden birini, orta kesimi, daha özel bir deyimle aracı kesimi anlatıyor. Burjuva kesimi, ekonomi kapalı biçimden açık biçime yöneldikten sonra varoldu. Eski dönemlerde eldenağıza ekonomide, üreten ve yoğaltan aynı bireydi. Oysa, ekonomi büyüdükçe, başkalarına yöneldikçe, açık ekonomiye geçildi. Ve açık ekonomi, toplumsal kesimler arasına, değişimle uğraşan burjuva kesimini soktu. Burjuva kesimi, en üst aşamasına Fransız toplumunda vardı. Bu kesimin yerini ve etkenlik yanını belirlemek için, Fransız toplumunun o zamanki sosyal yapısını inceliyelim: Bir yanda üreten emekçiler, diğer yanda şiirle, resimle uğraşan soylu kişiler... Ve bu iki kesim arasında, değişimle uğraşan burjuvalar. Çağın gereklerine uygun olarak devlet, soylu kesimin mutluluk aracıdır. Başka deyişle ekonomik yönden etken olan soylu kesim, politik yönden de etkendir. Kararlar, bu kesim yararına alınmakta... Burjuva kesimi ise, iki uç arasında dengesiz bir nitelik taşımakta. Giderek, burjuva kesimi, üretim keşmekeşliğinin (Kapitalizmin) bir sonucu olarak, ekonomik yandan güçlü oluyor: Toplumun duvarlarına vurmakta, onu çatlatmakta, soylu kesimden kimi yetkiler istemektedir. Fransız toplumu, yeni sosyal dönüşümlere gebedir. Burjuva kesimi güçlüdür çünkü. Ekonomide etken olmıya başlamış, kararların kendi yararına alınmasını istemektedir. Ve en önemlisi, burjuva kesimi, soylulaşmak özlemindedir. Sonunda, Fransız toplumunda köklü sosyal dönüşümleri yürüttü burjuva kesimi. Yasalar, kaynaklar burjuva yararına yöneltildi. Diğer kesime, üreten - yapan emekçi kesimine soyut temel haklar getirildi. Emekçinin midesine birşey komıyan, sırtını örtmiyen soyut yasalar... Böylece, burjuva kesimi, Fransız toplumunda özlenen, çağa uygun dönüşümü başardı.

Bugün sömürgen ülkeler, sömürülen ülkelerde kalkınma efsanesinin, burjuva yönetimine bağlı olduğunu öğütlüyorlar. Ve kanıt olarak, yukarda sözünü ettiğim Fransız dönüşümünü gösteriyorlar. Onları, bu tür öğüde iten nedeni, sonra koyacağım. Şimdilik diyeceğim, az gelişmiş ülkelerde burjuva kesiminin sosyal, ekonomik, politik dönüşümlerde ne derece etken olacağıdır.

Az gelişmiş, ezilen, sömürülen ülkelerin belirleyici yanı, adam üstüne düşen ulusal gelir seviyesinin düşüklüğüdür. Tek sözcükle belirlersek, az gelişmiş ülkeler, yoksul ülkelerdir. Öyle ki, soylu kesim bile diğer tür ülkenin aynı kesimiyle kıyaslandığında pek cılız kalır. Kaldı ki, az gelişmiş ülke burjuvazisinin hemen hepsi, ulusal kurtuluş savaşlarından sonra türemişlerdir. Ve ülkenin az gelişmişliği (sömürüldüğü) ölçüde de yoksuldurlar. Bu burjuva, bir dış pazarı sömürmediğinden, kapital de biriktiremiyecek, gelişemiyecektir. Oysa, Fransız dönüşümünü yapan burjuva kesimi, güçlü, etken, devrimci bir burjuvaydı. Az gelişmiş burjuvazinin bu soksul hali, onu nereye itecektir? Bu yoksulluk, onun davranışına nasıl bir yön verecektir? Sorun buraya getirildiğinde, somut olgulara dayanmak gerekecektir. Az gelişmiş burjuvanın amacı, egemen olmaktır. Bunun için yoksul burjuva, gelişimini hızla tamamlamak kaygısına düşer. Ülkenin emeğini sömürür, dış kapitalistlerle ilişki kurar. Böyle olunca, hiçbir şey üretmiyen, kapital biriktiremiyen, daha genel deyimle ekonomiye bir katkıda bulunamıyan bu burjuva, salt bir aracı kesim olup çıkacaktır. Böylece, ister-istemez, dış kapitalistlerin emperyalist amaçlarının aracı olacaklardır. Bağnaz ve cılız bir araç!.. Örneğin Türk burjuvazisi, aracı bir burjuvadır, «Murtaza efendi» bir türlü yerli olamamıştır. Kaldı ki, burjuvazinin kurulu düzende egemen olma amacı, onu tek partiye yöneltecektir. Bu yüzden bağımsız olamıyacak, kök lü sosyal sorunlara karşı burjuvada korkunç bir ilgisizlik boy salacaktır. Bu burjuva, artık statik bir giysiye bürünmüştür, tutucudur. Köklü dönüşümler yerine dönüşümlere karşı koyacak, tez elden amacına, sihirli koltuğuna oturmaya savaşacaktır. Dış kapitalistler ise, emperyalist ereklerini burjuvanın egemen olma politikasından yararlanarak yürütecektir. Bugün emperyalistler, burjuvayla bu ekonomik işbirliklerinden ötürü, onun övgüsünü yaparlar. (Sorun buradan daha ötelere götürülebilir.)

Görülüyor ki, az gelişmiş ülke burjuvazisi statik, mantarsı, gereksiz bir nitelik taşımakta. Onun için Fanon, bu tür burjuvaziye «ulusal burjuvazi» adını veriyor. (1)

Önemli yanlarını belirlediğimiz ulusal, aracı burjuva, tarihsel süreç içinde, gelişmiş tipinin gösterdiği devrimci niteliği taşıyamıyacak, giderek başka kesimler yanından yürütülen dönüşümlere ayak bağı olacaktır. Bunun için, emperyalistlerin «burjuva yönetimi» öğüdü, bir uyutmaca politikası örneğidir. Türkiye'nin zorunlu olduğu dönüşümleri burjuvaziden beklemek, Türkiye'nin kalkınmasını bir serap hikâyesine bağlamaktır.

(1) Frantz Fanon: «Dünya'nın Lânetlileri»

DEVRAN

Yürü, sarhoş devran, yürü;
Fakat bil ki, zaman dardır.
Tarihin bir tekerrürü...
Bir de hesap günü vardır!

SALİH ZEKİ AKTAY